

lægges os af et Venstreministerium, af en demokratisk Regering som et Forslag til Øernes Ophjælpsning. Jeg havde troet, at vi skulde søge at komme bort fra uheldige Forhold over i sunde og gode Tilstande, at vi skulde søge saa meget som muligt bort fra den indirekte over til direkte Beskatning, men det er saa langt fra Tilfældet her, at det tværtimod maa siges at være en ny Form for indirekte Beskatning og en meget uheldig og skadelig Form.

Hvad selve Forslaget om Lotteriets Ordning angaar, fortjener det at bemærkes, at de Mænd, der skulle overtage det, skulle have en uforholdsmæssig stor Indtægt deraf. Klasselotteriet her i Landet afstaar 84 pCt. til Spillerne, 10 pCt. til Staten, og for de resterende 6 pCt. besørger Administrationen. I Vestindien skulle efter det Forslag, som der her foreligger, Spillerne kun have 75 pCt. af den indskudte Kapital, Staten kun 6 pCt.; de private Privilegiehavere faa altsaa 19 pCt. Disse 19 pCt. repræsenterer 120,000 Kr. 8 Gange om Aaret, idet Lotteriet skal trækkes 8 Gange, og hver Gang vil det medføre en Indtægt af 120,000 Kr. for disse Privilegiehavere, der komme i Besiddelse af dette Lotteri. Der er blevet sagt: Ja, det er rigtigt, at Indtægterne for de private blive betydelig større end for Klasselotteriets Vedkommende her i Landet, men Grunden hertil er, at Udgifterne blive saa meget større. Spørgsmaalet er da: hvad er det, som vil medføre disse meget større Udgifter? Jo, det er det, at man i høj Grad vil bruge Agenter i Lotteriets Tjeneste, det vil sige, man vil hjemsoge de andre Øer, vistnok ogsaa Fastlandet, men naturligvis først og fremmest de andre vestindiske Øer, og saa vil man hjemsoge Moderlandet. For det er det mærkelige, at man ogsaa tænker paa at lade dette Lotteri faa Indpas her hjemme. Hvad der sker, er altsaa, at man opmuntrer Spillelysten, man sætter Agenter paa Folk. Folk, om hvem man ved, at de i Forvejen ere forarmede og uheldigt stillede, opmuntrer man ved Agenter til at forsøge Spillet. Der verserer i disse Dage en Sag for Højesteret, hvor en Mand er kommet galt af Sted netop ved Spil, og et Blad, som staar den højtærede Finansministernær, omtalte forleden denne Sag og sagde, at naar Folk ved uheldige Spekulationer eller ved Mangel paa Energi have faaet deres Forretning delvis ødelagt, kommer det Øjeblik, da Terminsagenten møder og anbefaler Spillet; saa gribe de dette Halm-

straa, og som Regel ender det med, at de gøre sig skyldige i kriminelle Handlinger.

Men det forekommer mig, at vi ved at vedtage dette Lovforslag bære os ad paa lignende Maade. Vi staa over for en Befolkning, hvis sociale Forhold ikke ere gode, og til den sende vi — naturligvis ikke direkte, det er jo ikke noget Statslotteri, men indirekte ved at bevilge dette Lotteri — Agenter med Opfordring til at spille i Lotteriet; jeg tror, at det er en usund og uheldig Økonomi, og jeg tror, det er en meget uheldig Maade at ophjælpe Øerne paa. Der bliver ganske vist sagt, at Befolkningen derovre allerede driver Spil i Lotterier paa de andre Øer, og at vi hellere selv maatte beholde disse Penge end lade andre faa dem. Ja, det er, forekommer det mig, et meget uheldigt Argument. Hvis man indser Lotterispillets Fordærvelighed, maa der vel være Midler, hvorved man kan forhindre, at Folk spille derovre, og i alt Fald forekommer det mig, at man ikke gør noget moralsk rigtigt ved at opmuntre Spillelidenskaben og øge Lejligheden til at komme til at spille i Lotteriet. Der blev sagt af den højtærede Finansminister før, at man ved de Papirpenge, man nu i høj Grad vil lave, ikke alene havde taget Hensyn til de danske vestindiske Øer, men ogsaa til de andre vestindiske Øer. Man opretter en Bank, forøger Papirpengene i høj Grad og siger: vi spekulere i de andre Øer, og den højtærede Finansminister siger om Lotterivæsenet: Ja, vi spekulere ikke alene i de danske vestindiske Øer, men ogsaa i de omliggende Øer. Men hvis de andre Øer ville begynde paa lignende Spekulationer, hvis det bliver almindeligt paa de andre Øer at forøge Papirpengene og Lotterisedlerne — de andre Øer have jo samme Ret dertil som vi —, saa tror jeg ikke, det vil medføre gode økonomiske Forhold, tværtimod tror jeg, at det vil være i høj Grad skadeligt.

De ville efter disse Bemærkninger kunne forstaa, at jeg er en Modstander af dette Forslag. Det forekommer mig, at Staten har en Pligt til at opdrage Borgerne ved et godt Eksempel, det er Grundlaget for al Opdragelse, men der er en Tilbøjelighed til at gaa den stik modsatte Vej. Vi fordømme Myrderier, vi kalde os kristne Mennesker og tale i høj Grad imod Myrderier, men selv organisere vi Myrderier, selv foregaa vi private ved det Eksempel, at Mord, i alt Fald Mord i Krig, er en fortjenstfuld Handling. Vi